

Прича о Таталији, Весна Алексић
Прича о Таталији

Приповедач је дечак који није именован. Он очекује сестру Наталију коју ће да назове Таталија.

Био је љубоморан када се она родила. Сви други су били срећни, чак и његова бибисистерка Цеца. То му је још теже пало. Сви су куповали поклоне, частили се тортом и шампањцем.

Са мамом и татом, ишао је у куповину ствари за бебу, а он је бирао оне које су му се мање свиђале. Онда је тражио цео комплет за посматрање.

Мама му је много недостајала и није могао да спава. Када се мама поново вратила са бебом у болницу због жутице, тата га је затекао у њиховој спаваћој соби како мирише мамин шал.

Када је први пут беба дошла кући, он је био љубоморан. Када је беба добила жутицу он је кривио самог себе. Тада је бризнуо у плач јер су га емоције мучиле. Понашао се ружно док је очекивао сесрино рођење. Због љубоморе није хтео да изговара име Наталија него Таталија.

Мислим да је дечак био забринут колико ће га родитељи волети када се његова сестра роди. Родитељи ће га волети заувек јер је и он њихово дете. Када је и он то схватио у татином и мамином загрљају, тада је могао да заволи сестру.

